

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKE SRPSKE
OKRUŽNI SUD U BIJELJINI
Broj: 12 0 K 010370 24 K
Bijeljina, 26.12.2024. godine

U IME REPUBLIKE SRPSKE !

Okružni sud u Bijeljini, u vijeću sastavljenom od sudije M.Z. kao predsjednika vijeća, sudija S.L. i S.B., kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara V.G., u krivičnom predmetu protiv optuženog S.B., zbog krivičnog djela - ubistvo u pokušaju iz člana 124. stav 1. u vezi sa članom 22. Krivičnog zakonika RS (u daljem tekstu: KZ RS), odlučujući po optužnici Okružnog javnog tužilaštva u B... broj T 14 0 KT 0035486 24 od 10.05.2024. godine, nakon održanog glavnog i javnog pretresa dana 24.12.2024. godine u prisustvu optuženog i njegovog branioca Ž.M. advokata iz B... i Okružnog javnog tužioca Š. M. a u odsutnosti oštećenog, donio je i javno objavio dana 26.12.2024. godine u prisustvu branioca optuženog

P R E S U D U

Optuženi: S.B. sin N. i majke V., rođen godine u Z..., gdje je i nastanjen ulica B... broj ..., grad Z..., po zanimanju trgovac, završio SSS, po nacionalnosti Srbin, državljanin RS i BiH, služio vojni rok, razveden bez djece, posjeduje poslovni prostor koji izdaje za 150 Km, otac posjeduje spratnu stambenu kuću, roditelji penzioneri, JMBG osuđivan presudom O...s... Z... broj ... (pravosnažna 23.02.2023. godine) zbog krivičnog djela tjelesna povreda iz člana 131 stav 2. u vezi sa stavom 1 KZ RS na novčanu kaznu u iznosu od 3.500,00 Km, nalazio se u pritvoru od 13. 03. 2024. god. do 11.04. 2024 godine.

Kriv je

što je:

Dana, 12.03.2024. godine, oko 23,30 časova u Z... u ulici B..., iz neposredne blizine sa terase na drugom spratu svoje kuće, iako je bio svjestan i znao da ga gađanjem strelom u predjelu tijela može usmrtiti, a što je i htio, iz samostrela ispalio strelu u pravcu oštećenog L... S.. koja je pogodila oštećenog u predjelu desnog ramena, nanijevši mu na taj način tjelesnu povredu u vidu ubodne rane desne nadlaktice, a koji je došao do ulaznih vrata kuće optuženog S.B. da bi raspravio sa njim prethodni konflikt istog dana u UO „...“ u Z...

dakle, pokušao drugog lišiti života,

čime je, počinio krivično djelo – *Ubistvo u pokušaju* – iz člana 124. stav 1. KZ RS, a u vezi sa članom 22. istog Zakonika, pa ga sud na osnovu istog zakonskog propisa i primjenom člana 42. stav 1. tačka 2., 46. tačka 1. i 2. člana 52, člana 53. stava 1. i člana 54. stav 1. tačka 3. u vezi sa članom 22. KZ RS

OS U Đ U J E

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 3 (tri) GODINE

Na osnovu člana 59. KZ RS optuženom se u izrečenu kaznu uračunava i vrijeme provedeno u pritvoru od 13.03.2024. godine do 11.04.2024 godine.

Optuženi S.B. na osnovu člana 96. stav 2. tačka a) i e) Zakona o krivičnom postupku RS (u daljem tekstu: ZKP RS) obavezuje se da plati na ime troškova krivičnog postupka iznosu od 344,74 KM i na ime paušala iznos od 150,00 KM, a sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijetnjom mjera prinudnog izvršenja.

Oštećeni L.S. se sa imovinsko pravnim zahtjevom upućuje na parnicu u skladu sa čl. 108. st. 3. ZKP RS.

Na osnovu člana 82. stava 2. KZ RS od optuženog se oduzimaju predmeti i sredstva koji su upotrebljeni za izvršenje krivičnog djela i to samostrel proizvođača „...“ model „Mini cross bow“ i tri komada strelica za samostrel.

O b r a z l o ž e n j e

Okružno javno tužilaštvo u B... podnijelo je ovom sudu optužnicu broj T 14 0 KT 0035486 24 od 10.05.2024. godine protiv optuženog S.B., zbog krivičnog djela - ubistvo u pokušaju iz člana 124. stav 1. u vezi sa članom 22. KZ RS, koja optužnica je potvrđena od strane sudije za prethodno saslušanje ovog suda dana 14.05.2024. godine. Okružni javni tužilac je u uvodnoj riječi iznio da će saslušanjem oštećenog, svjedoka, vještaka i materijalnim dokazima dokazati da je optuženi počinio krivično djelo navedeno u optužnici. U završnoj riječi je ostao kod navoda iz optužnice, tvrdeći da je optužba dokazala da je optuženi počinio krivično djelo, sa prijedlogom da se optuženi oglasi krivim i kazni po zakonu.

U dokaznom postupku optužba je izvela dokaz saslušanjem oštećenog L. S., svjedoka S.V., S.N., K.T., T.M., H.R. i J.M., te vještaka medicinske struke dr. S. V., pročitala nalaz vještačenja tetivnog oružja KTC B.L. broj 06/2-1-233-882/24 od 16. 07. 2024. godine uz saglasnost stranaka i isti uložila kao materijalni dolaz, te uvela materijalne dokaze u spis i to: zapisnik o uviđaju PU Z... broj: 19-02/1-17/24 od 13.02.2024. godine, krim.tehnički izvještaj PU Z... broj: 85/24 od 13.03.2024. godine, zapisnik PS Z... broj: 19-01/1-1-15/24 od 13.03.2024. godine, potvrdu o dobrovoljnoj predaji predmeta PU Z... broj:19-02/1-15/24 od 13.03.2024. godine, zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta PU Z... broj:19-02/1-15/24 od 13.03.2024. godine, potvrdu o dobrovoljnoj predaji predmeta PS Z... broj: 19-01/1-1-15/24 od 13.03.2024. godine, službenu zabilješku PS Z... broj: 19-01/1-1-526/24 od 13.03.2024. godine, dopis PU Z... broj: 19-02/1-230-2-40/24 od 29.03.2024. godine, dopis JZU Bolnica Z... broj: 682-1/24 od 25.03.2024. godine, prijemna anamneza JZU Bolnica Z..., Odjeljenje za opštu hirurgiju, Hirurška ambulanta broj: ... od 13.03.2024. godine, uputnica specijalisti JZU Dom zdravlja Z... od 12.03.2024. godine na ime L.S., Otpusno pismo JZU Bolnica Z..., Odjeljenje za opštu hirurgiju, Hirurška

ambulantna broj: .. od 13.03.2024. godine, Temperaturna lista JZU Bolnica Z..., Hirurška ambulanta na ime L.S., potvrdu PS Z... broj: 19-1/1-1-29/24 od 13.03.2024. godine o lišenju slobode lica B.S., zapisnik PS Z... broj: 19-1/1-1-29/24 od 13.03.2024. godine o lišenju slobode B.S., naredbu Okružnog javnog tužilaštva B.. broj: T14 0 KT 0035486 24 od 03.04.2024. godine, fotodokumentaciju PU Z. o pretresu kuće S.N. u kojoj živi optuženi od 13.3.2024 god., fotodokumentaciju lica mjesta događaja pokušaja ubistva PU Z... od 13.3.2024. god. popis troškova, izvod iz KE za osumnjičenog, te ostali dio spisa.

Nakon čitanja optužnice odbrana optuženog nije iznosila uvodnu riječ, a u završnoj riječi je tvrdila da nije dokazano da je optuženi počinio djelo iz optužnice, da optužba nije dokazala umišljaj optuženog niti namjeru kod optuženog da liši života oštećenog. U toku dokaznog postupka odbrana je izvodila dokaze saslušanjem optuženog u svojstvu svjedoka, te saslušala svjedoka R.M.. U završnoj riječi odbrana je ponovo iznijela stav da nema ni jednog dokaza da je optuženi počinio djelo iz optužbe i da se donese oslobađajuća presuda u skladu sa članom 298. ZKP RS, a po odbrani eventualno bi se moglo raditi o krivičnom djelu tjelesne povrede iz člana 131. stav 2. KZ RS ili o nepodobnom pokušaju iz člana 23. KZ RS sa prijedlogom da se cijene sve olakšavajuće okolnosti i da se primjeni načelo in dubio pro reo.

Optuženi je prihvatio završnu riječ branioca.

Nakon sprovedenog dokaznog postupka i ocjene svih dokaza pojedinačno i u međusobnoj vezi, sud je utvrdio da je optuženi počinio krivično djelo - ubistvo u pokušaju iz člana 124. stav 1. u vezi sa članom 22. KZ RS za koje je optuženog vijeće ovog suda osudilo i izreklo mu kaznu zatvora.

Svjedok – oštećeni L.S. je na glavnom pretresu potvrdio da se dana 12.03.2024 god. nalazio u ugostiteljskom objektu „...“, da je bio sa društvom kada je ušao optuženi koji ga je počastio pivom, da ga je neko tu odjednom udario u glavu flašom, da su izašli van objekta, da je pitao optuženog zašto ga je udario jer su mu drugi rekli da ga je on udario, da su ih razdvojili i da je optuženi otišao kući. Odlučio je da ide kući optuženog da ga pita zašto ga je udario, da je malo agresivnije zvonio, nisu otvarali pa je nogom udario u vrata koja u donjem dijelu imaju metal, da je majka optuženog sa balkona pričala sa njim, i onda se to desilo, a da on nije tog bio svjestan. Potvrdio je da se događaj desio ove godine oko jedanaest sati prije tri mjeseca. Izjavio je da su mu drugi rekli da ga je optuženi zakačio flašom po glavi, te da je nakon petnaest minuta od događaja otišao njegovoj kući, da ga je prije kontaktirao telefonom da ga pita zašto ga je udario, da je došao kući, zvonio na vrata, udario nogom u lajsnu na vratima i da je malo agresivnije nastupio, preskočio ogradu jer nije znao otvoriti kapiju, da je izašao njegov otac i pitao šta se dešava te da će zvati policiju, kada i on govori da će zvati policiju, kad i majka izlazi na balkon. Potvrdio je da nije vidio da je izašao B., da je dok je pričao sa majkom čuo „psi“ zvuk strelice koja ga je pogodila u desnu ruku, da su roditelji na prvom spratu a optuženi na drugom, da ne zna iz čega je pucao, da je samo vidio kad je nišanio, da je podigao ruku da štiti glavu, da je čuo „ciju“, „ciju“, da je policija našla dvije strelice, da je njega zadnja pogodila, a da nije vidio strelice koje su ga promašile, da je otišao u policiju, a oni ga odveli u hitnu, da nije vadio strelicu, da je u bolnici proveo noć i dan, da je dva dana rana previjana. Na upit optužbe izjavio da ne traži krivično gonjenje i kažnjavanje, ali da traži da optuženi plati troškove liječenja u iznosu od 572 KM, po računu koji je oštećeni pokazao u telefonu, a koji račun je platio njegov ujak.

Kako se iskaz oštećenog razlikovao od iskaza datog u istrazi, optužba mu je prezentovala iskaz dat u PU Z... od 13.03.2024 godine u kom je izjavio da traži krivično gonjenje i kažnjavanje optuženog i da traži najstrožije kažnjavanje da je mogao da ga ubije, pa je isti potvrdio da ostaje kod izjave sa glavnog pretresa, da bi volio samo znati šta je bilo jer su bili, a i sad su u dobrim odnosima, da ga nije ko navratio.

Na upit branioca zjavio da je u kafani bio od 19 h da je bio pet sati, da je bio okrenut leđima kada je udaren, da su mu drugovi rekli da ga je udario optuženi, te da je popio tri piva i da nije bio pijan, da je rekao i u policiji da je popio tri piva, a da su tri ostala nepopijena, a oni su napisali da je bio u vidno pijanom stanju, da ga je neko udario flašom, da je agresivnije lupao na vrata, da nije vikao, možda je rekao B. ime, da je dvorište ispred kuće osvijetljeno, a da na balkonu svjetlo nije bilo upaljeno, da je vidio njega da nišani, prepozno B., da mu je desna ruka bila iznad glave. Sud je prihvatio iskaz oštećenog da je isti došao pred kuću optuženog da raspravi sa njim prethodni konflikt istog dana u UO „...“ u Z..., da je gresivnije lupao na vrata kuće optuženog a što potvrđuju iskazi roditelja optuženog, te da je vidio da ga optuženi nišani, da ga je prepoznao i da mu je desna ruka bila iznad glave, a što potvrđuju i materijalni dokazi medicinska dokumentacija bolnice Z..., nalaz vještaka medicinske struke kao i pojašnjenje istog nalaza. Kako prilikom dovođenja optuženog u Dom zdravlja u Z..., a potom i u bolnicu nisu registrovane nikakve vidljive tjelesne povrede oštećenog sud nije mogao prihvatiti iskaz oštećenog da ga je optuženi udario flašom u glavu, da je krvario, već je sud prihvatio da je između optuženog i oštećenog bio verbalni sukob a što je potvrdio i svjedok R.M. vlasnik kafane.

Svjedok S.N. otac optuženog i svjedok S.V. majka optuženog su nakon upozorenja izjavili da žele da svjedoče. S.N. je izjavio da poznaju oštećenog, da je to bilo oko 23 časa dana 12/13.03.2024 godine kada je neko počeo prvo da lupa na njihova vrata od kuće kao da provaljuje vrata kada su on i žena pitali „ ko je“, on rekao „ ja sam“, kad sin govori ne otvarajte može nas ubiti. Pojasnio je da je sin bio na drugom spratu kuće gdje živi, a oni na prvom spratu da kuća ima i prizemlje, a što se vidi na sačinjenoj fotodokumentaciji lica mjesta događaja PU Z..., da on u tom momentu ne zna ko lupa, da je pokušao zvati policiju, žena smiruje situaciju, a kad je bilo pucanje iz samostrijela, da nije znao da sin ima samostrijel, da misli da je oštećeni ušao na kapiju, nije mu niko otvorio vrata i u tom momentu sin je na svojoj terasi, žena na našoj terasi, a on u hodnilku, te da je čuo kad je oštećen rekao „pogodi me“, da mu od ranije nije ništa poznato u vezi ovog događaja. Majka je izjavila da je izašla na terasu bez naočala, da je prije tog čula lupanje, te da je vidjela nekog dole, nešto je govorio ali ona nije čula šta, da je sin bio na svojoj terasi, nije čula da je sin reagovao, da dvorište nije osvijetljeno i da nije znala da ima samostrijel. S obzirom da se radi o roditeljima optuženog, sud je prihvatio iskaze ovih svjedoka koji nisu u suprotnosti sa materijalnim dokazima, fotodokumentacijom lica mjesta događaja PU Z..., gdje je na fotografijama broj 1 i 2 prikazan izgled kuće optuženog, a na fotografijama 3, 4 i 5 balkon na kom se nalazio optuženi prilikom ispaljenja strelice, a na fotografijama broj 6 i 7 mjesto gdje se nalazio oštećeni, a iz kriminalističko tehničkog izvještaja PU Z... vidljivo je da se oštećeni u momentu ranjavanja nalazio na udaljenosti od 8 metara (a sve po izjavi svjedoka S.N. i S.V.), što po ocjeni suda potvrđuje iska oštećenog kao tačan. Na fotografijama 10,11,12 i 13 prikazana je odjeća oštećenog, na kojoj nema drugih tragova osim oštećenja na desnom rukavu, što potvrđuje iskaz svjedoka R.M. da nije bilo fizičkog sukoba između optuženog i oštećenog, a što je sud i prihvatio.

Svjedoci K.T. zaposlena u Hitnoj medicinskoj pomoći u Z... je radila tu večer kada je konstatovala ranu na nadlaktici i dala uput za hirurgiju, vidjela zabodenu strelicu, a svjedok

T.M. je zaposlen na hirurgiji u Z..., vidio strelicu, koja je izvađena i isti upućen u šok sobu, a da je koleginica sutradan predala stvari oštećenog policiji. Sud je prihvatio iskaze svjedoka na koje nije bilo primjedbi, a ovi svjedoci nisu konstatovali bilo koje druge povrede.

Vještak S. dr. V., medicinske struke je na glavnom pretresu pojasnio svoj nalaz povreda koje je zadobio oštećeni, te iznio da prema priloženoj med. dok. kod L.S. opisane su povrede, "lokalno na granici gornje i donje polovine nadlaktice strano tijelo dužine oko 20 cm koje na donjem kraju u obliku dva pera od plastike na koja ide metalni dio dužine oko 10 cm i vrh od nerđajućeg metala dužine oko 1,5 cm jako zašiljen i zabijen pod ostrim uglom u dubinu nadlaktice desne regije u dubini od 3-4 cm -samostrel- vjerovatno samostrel. Strano tijelo je zabijeno odozdo prema gore pod ostrim uglom" sa dijagnozom ubodna rana desne nadlaktice. Vještak se izjasnio da opisane i dijagnostikovane povrede pripadaju grupi specifičnih mehaničkih povreda i to grupi rana - ubodina, koje u opštem mehanizmu nastanka, nastaju u sklopu djelovanja zašiljenih čvrstih mehaničkih predmeta, upravnim ili pod nekim uglom dejstvom na površinu tijela. Izjasnio se da se radi o ustrelnoj povredi, a strelica ispaljena iz samostrela je pogodno sredstvo da se tijelo teško tjelesno povrijedi i može da nanese smrtonosne povrede, pogotovo u predjelu grudi i vrata. Vještak je dao napomenu da se više o položaju povredioaca i povrijeđenog, kao i smjeru strelnog kanala može govoriti po uvidu u izvještaju o počinjenom djelu i zapisniku o uviđaju. Izjasnio se o položaju i rekao da mogu biti dvije mogućnosti ili je oštećeni podigao ruku da se zaštiti a povrijedilac bio na višem položaju, ili su mogli biti jedan naspram drugog ali je optuženi podigao ruku. Kako iz iskaza oštećenog te svjedoka i materijalnih dokaza proizlazi da je optuženi bio na višem položaju a oštećeni na nižem i da je podigao ruku da se zaštiti, to je sud i prihvatio taj položaj.

Svjedok M.J. je policijski službenik koji je potvrdio da je oštećeni tu veče došao u PU Z... da je imao zabodenu strelicu u predjelu desne nadlaktice i uznemireno rekao da ga je gađao optuženi samostrelom u njegovom dvorištu, a da je prije toga imao sukob sa istim u kafani. Svjedok je potvrdio da je obavio razgovor sa optuženim koji je dobrovoljno predao samostrel, da misli da je oštećeni došao pješice, i da je zajedno sa kolegom R.. sačinio službenu zabilješku, i da je lice mjesta bilo obezbjeđeno. Ove navode je potvrdio svjedok H.R., s tim što je izjavio da je po njegovom mišljenju oštećeni djelovao pijan, ali da ga nije alkotestirao. Nije bilo prigovora iskazima svjedoka, pa ih je sud prihvatio jer službena lica nemaju razloga da neosnovano terete ni oštećenog ni optuženog.

Optužba je radila nalaz tetivnog oružja u KTC B. L. broj 06/2-1-233-882/24 od 16.07.2024 godine, i sti je uz saglasnost stranaka pročitana na glavnom pretresu. Nalaz je po ocjeni suda urađen više teoretski, vršena su ispitivanja probojnosti strelice pri gađanju na raznim materijalima sa određene udaljenosti, a nije niti se može vršiti testiranje probojne moći gađanjem u ljudsko tijelo, i vještaci su samo konstatovali „ne možemo decidno utvrditi da li strelica ispaljena iz dostavljenog samostrela može povrijediti tijelo i zahvatiti vitalne organe tijela, što zavisi od mjesta pogotka na tijelu i udaljenosti samostrijela od tijela“. Cijeneći ovakvu konstataciju u ovom nalazu, sud je u cjelosti prihvatilo nalaz vještaka medicinske struke.

Odbrana je provela dokaz saslušanjem optuženog u svojstvu svjedoka i saslušanjem svjedoka M.R..

Optuženi je u svojstvu svjedoka izjavio da tog dana nije bio konflikt između njega i optuženog, da se znaju trideset godina, da je dobio poruku od vlasnika kafane da oštećeni i

društvo sa kojim je bio nisu platili račun (svjedok vlasnik kafane u svom iskazu nije potvrdio da je poslao poruku oštećenom), da je došao u kafanu, da je sjedio sa gazdom i pričao, da je oštećeni bio za drugim stolom i da je rekao „sad će M. doći i donijeti pare“, da je izgledao pijan, kad vlasnik kafane izlazi, a on ostaje unutra kada mu prilazi oštećeni i govori mu „šta ti izigravaš ovdje šerifa“, kad optuženi izlazi iz kafane, oštećeni za njim i nasrće na njega, kad on bježi kući, a vlasnik kafane ga drži. Izjavio je da je dobio poruku od oštećenog „sad ću ti j....“, kad mu on odgovara sutra ćemo da se nađemo kod prodavnice. Dok se presvlačio čuje lupu, galamu, a poznato mu je da je oštećeni pucao 2005. god. ispred „M...“, pa kako mu je kuća više puta pokradena, jer su oni zlatarska porodica, kupio je taj samostrijel prije 7-8 godina na PIK-u. Potvrdio je da je oštećeni ušao u dvorište, lupao na vrata, to je trajalo par minuta, nije ga mogao vidjeti, poznao ga po glasu, čim je prestao da lupa uzeo je samostrel iz kuće, nije imao namjeru da ga povrijedi, a da ga je strah bio da ne uđe u kuću i povrijedi mu roditelje, te da nije znao da je pogođen dok nije došla policija. Izjavio je da je u kafani imao verbalni sukob sa oštećenim, da je nezaposlen, razveden, bez djece, da živi sa ocem i majkom, da su roditelji penzioneri, da su do 1993. god. držali zlataru. Nije bilo prigovora iskazu optuženog.

Sud nije mogao prihvatiti iskaz optuženog da se bojavao da mu oštećeni ne upadne u kuću i povrijedi roditelje, jer iz sačinjene fotodokumentacije se vidi da je optuženi sa balkona sa srednje ograde (imaju tri) gađao oštećenog koji se nalazio u dvorištu i to kada je ist prestao da lupa na vrata (što potvrđuje i optuženi u svom iskazu), a prema stanju spisa evidentno je da je ispaljenjem strelice iz samostrela želio da otjera i po cijenu lišenja života oštećenog, jer je imao svijest da se radi o oružju namijenjenom za lov, i da se radi o oružju podobnom da se drugi liši života, a što je potvrdio i oštećeni u svom iskazu. Kako je optuženi pokušao da sa terase drugog sprata svoje kuće ustrelji čovjeka, i ispalio strelicu u pravcu oštećenog, ali nije pogodio vitalne dijelove tijela, to je po ocjeni suda djelo ostalo u pokušaju. Evidentno je da se optuženi nije branio od napada od strane optuženog koji je došao u dvorište ispred ulaznih vrata njegove kuće da raspravi sa njim prethodni konflikt istog dana u UO „...“ u Z..., da isti nije imao nikakvo ni oružje ni oruđe u rukama (pregledom odjeće oštećenog koja je izuzeta u bolnici nije pronađeno oružje), te prema tome nije predstavljao nikakvu opasnost da će napasti optuženog, niti je napad predstojao, a cijeneći i okolnosti da je optuženi bio na drugom spratu svoje kuće i nije bio lako dostupan oštećenom, što su potvrdili saslušani svjedoci. Činjenica da je oštećeni postavio ruku iznad glave je dovela do lake tjelesne povrede, a ne zbog toga što je to želio optuženi. Optuženi je bio u mogućnosti da uzme drugi predmet kojim neće povrijediti oštećenog koji je stajao ispred dvorišta kuće i da raspravi sa njim verbalni sukob koji je imao, pa je iako je bio svjestan i znao da gađanjem strelom u predjelu tijela može usmrtiti oštećenog, a što je i htio, iz samostrela sa balkona svoje kuće ispalio strelicu koja je osim ispaljenja težinom i gravitacijom imala probojnu moć i pogodila oštećenog u predjelu desnog ramena nanijevši mu tjelesnu povredu ubodnu ranu u dubini 3.4 cm pod ostrim ulom u predjelu desne nadlaktice, čime je ostvario sva bitna obilježja kr. djela ubistvo u pokušaju iz člana 124. stav 1. u vezi sa članom 22. KZ RS.

Odbrana je prigovarala iskazu oštećenog, ali je sud prihvatio iskaz oštećenog koji je potvrđen iskazima svjedoka, materijalnim dokazima, sačinjenom fotodokumentacijom lica mjesta događaja, pretresom kuće optuženog, zapisnikom o uviđaju PU Z..., te medicinskom dokumentacijom za oštećenog kao i nalazom vještaka medicinske struke S. dr. V., pa sud smatra da oštećeni nema razloga da tereti neosnovano optuženog sa kojim je bio u dobrim odnosima i potvrdio da su i sad u dobrim odnosima.

Svjedok odbrane M. R. je potvrdio da optuženog poznaje iz grada da su generacija, družu se te da je došlo do incidenta 12.03.2024. g. oko 23.30 h, kada je S. bio sa društvom oko plaćanja računa, te da je B. u međuvremenu došao, (optuženi tvrdio da ga je zvao R., koji to nije potvrdio), da S. nasrće na B. ispred objekta, te da je on držao S. koji je psovao i na kraju ga uvukao u objekat, a B. otišao kući. Nije mu poznato zbog čega oštećeni nasrće na optuženog, sjedio je još 15 minuta i govorio da hoće da ide kod optuženog, a on mu govorio da ne ide. Sud je prihvatio iskaz svjedoka na koji nije bilo primjedbi.

Iz iskaza oštećenog, saslušanih svjedoka koje je sud prihvatio, vještaka medicinske struke V. dr. S., kao i materijalnih dokaza koje je optužba uložila u spis, sud je utvrdio da se događaj desio dana 12.03.2024. godine oko 23,30 časova u Z... u ulici B... kada je optuženi iz neposredne blizine na drugom spratu svoje kuće, iako je bio svjestan i znao da ga gađanjem strelom u predjelu tijela može usmrtiti, a što je i htio, iz samostrijela ispalio strelu u pravcu oštećenog L.S. koja je pogodila oštećenog u predjelu desnog ramena, nanijevši mu na taj način tjelesnu povredu u vidu ubodne rane desne nadlaktice, a koji je došao do ulaznih vrata kuće optuženog S.B. da bi raspravio sa njim prethodni konflikt istog dana u UO „S...G...“ u Zvorniku.

Cijeneci ovako utvrđeno činjenično stanje sud nije mogao prihvatiti završnu riječ branioca da optužba ni jednim dokazom nije dokazala da je optuženi počinio krivično djelo iz potvrđene optužnice te da bi se po stanovištu odbrane eventualno moglo raditi o krivičnom djelu tjelesna povreda iz čl.131. stav 2. KZ RS, i da je htio da ga zastraši pa predložila donošenje oslobađajuće presude u skladu sa članom 298. ZKP RS. Sud nije prihvatio ovakvu završnu riječ branioca s obzirom da je iz nalaza vještaka medicinske struke vidljivo je da je optuženi oštećenog gađao u vitalni dio tijela, te da je činjenica da je oštećeni podigao ruku u pravcu glave da se zaštiti doprinijela zadobivanju lake tjelesne povrede, a ne voljom optuženog, te da je isti počinio krivično djelo iz člana 124. stav 1. KZ RS a u vezi sa članom 22. istog zakonika, jer je bio svjestan i znao da ispaljenjem strijele iz samostrijela u predjelu vitalnog dijela tijela oštećenog može usmrtiti, a što je i htio, dakle sa umišljajem. Sud nije mogao prihvatiti ni tezu odbrane u završnoj riječi da se radi o relativno nepodobnom pokušaju u smislu člana 23. KZ RS, jer je i sam optuženi izjavio da je samostrel kupio prije 7-8 godina da bi se zaštitio jer mu je kuća obijana, pa što po ocjeni suda govori da je znao osobine samostrela i da istim može usmrtiti oštećenog da ga je pogodio u vitalni dio tijela, dakle ne radi se o nepodobnom sredstvu, a umišljaj optuženog proizlazi iz samog događaja (oštećeni jeste došao pred kuću optuženog, ali nije imao nikakvo oružje, jeste lupao na vrata) ali je nelogično da optuženi koji se nalazi na trećem spratu osjeća strah i da je imao namjeru da samo zaplaši oštećenog s obzirom na njihove položaje, što ukazuje da je bio svjestan svog djela i da je htio njegovo izvršenje i djelovao sa direktnim umišljajem a okolnost što je oštećeni zadobio lake tjelesne povrede, nezavisni su od volje optuženog. Zbog svega navedenog sud je optuženog oglasio krivim zbog krivičnog djela ubistvo u pokušaju iz člana 124. stav 1. u vezi sa članom 22. KZ RS.

Odlučujući o vrsti i visini kazne optuženom za izvršeno krivično djelo sud je cijenio sve okolnosti iz člana 52. KZ RS koje su od uticaja da kazna bude veća ili manja. Od olakšavajućih okolnosti sud je na strani optuženog cijenio starosnu dob, porodične i materijalne prilike, zdravstveno stanje, same okolnosti predmetnog događaja i da je djelo ostalo u pokušaju - zakonom predviđena okolnost za izricanje ublažene kazne, te da je oštećeni zadobio lake tjelesne povrede i da ne traži krivično gonjenje i kažnjavanje, a od

otežavajućih okolnosti sud je cijenio jačinu ugrožavanja zaštićenog dobra te direktni umišljaj kao najteži stepen krivične odgovornosti, da je ranije kažnjavao, pa je optuženom cijeneći olakšavajuće okolnosti izvršio ublažavanje kazni u skladu sa članom 53. stav 1. te članom 54. stava 1. tačka 3. KZ RS i osudio ga na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i da je ista srazmjerna težini učinjenog krivičnog djela i stepenu krivične odgovornosti optuženog kao i olakšavajućim okolnostima na njegovoj strani. Sud smatra da će se ovako izrečenom kaznom dovoljno uticati na optuženog da ubuduće ne čini ista ili slična krivična djela, kao i na druge potencijalne učinioce te da će se sa izrečenom kaznom u cijelosti postići svrha kažnjavanja, propisana članom 43. KZ RS.

Na osnovu člana 59. KZ RS optuženom se u izrečenu kaznu uračunava i vrijeme provedeno u pritvoru od 13.03.2024. godine do 11.04.2024.godine, u skladu sa rješenjima o održivanju, produženju i ukidanju pritvora.

Na osnovu člana 82. stav 2. KZ RS sud je optuženom izrekao mjeru bezbjednosti oduzimanje samostrela proizvođača „M...“ model „M...“ i tri komada strelica za samostrel, kao predmeta i sredstava upotrijebljenih za izvršenje krivičnog djela.

Optuženi S.B. na osnovu člana 99. stav 42. tačka a) i e) ZKP RS obavezuje se da plati na ime troškova krivičnog postupka iznos od 344,74 Km koji troškovi se odnose na naknade i nagrade vještacima, i na ime paušala iznos od 150 Km, a sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijetnjom mjera prinudnog izvršenja.

Oštećeni L.S. se sa imovinsko pravnim zahtjevom upućuje na parnicu u skladu sa čl. 108. st. 3. ZKP RS jer se u toku vođenja krivičnog postupka nisu stekli uslovi ni za potpuno ni za djelimično odlučivanje.

Zapisničar,

Predsjednik vijeća

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Vrhovnom sudu Republike Srpske Banja Luka u roku od 15 dana od dana pismenog otpavka presude. Žalba se podnosi u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke.